

Intencionální předmět (objekt)

Na tzv. intencionální objekt (předmět) musíme nahlížet jako na myšlenkový model, zpřítomňující (reprezentující) nějaké skutečnosti podobných vlastností (ale které nemají všechny vlastnosti naprosto stejné, nýbrž jen některé a podobné). Jaká je povaha tohoto myšlenkového modelu, kterému se dostalo přívlastka „intencionální“ (nejspíš od Brentana, ale bylo to upevněno zejména Husserlem)? Kromě toho, že ve své reprezentační funkci „zpřítomňuje“ všechny hlavní rysy skutečností takto pouze reprezentovaných, přestává být skutečnou „věcí“ a stává se „věcí ideální“ (eventuelně v jistém smyslu „virtuální“ – ale moc vhodná charakteristika to také není), nicméně stává se věcí, kterou nelze zaměňovat s příslušným jejím pojmem. Rozdíl je zjevný: pojem psa neštěká, ale pes jako intencionální předmět je schopen intencionálně štěkat; pojem trojúhelníka (což je „věc“ nikoli skutečná) nemá ani tři úhly, ani tři strany, kdežto příslušný intencionální předmět trojúhelník to všechno má, i když jen intencionálně.

(Písek, 181116-2.)